Bejt starej chlap

Emi **Ami**
Mít chleba z růží, kámen z kytek mít
D **G**
a perníkový kytary mít hlas
C **Ami**
do cihlovejch mraků nechat znít
H7 **Emi**
kus větru snad a zkamenělej čas.

A na rukou mít místo nehtů tón
co hladí teple něžnejch křivek pár
a v hlavě slyšet nočních vlaků zvon
bejt starej chlap co nikdy nezestár.

Mít v srdci spoustu místa pro pár chvil
co příjdou lehce z mlhavýho dne
a jejichž krásu nikdo nevypil
a nemít strach že příjde poledne.

Emi **Ami**
Že polednice zlá jak černej mor
D **G**
ti z bílýho dne neudělá noc
C **Ami**
a vědět svý a z kopretin mít vor
H7 **Emi**
a nestarat se kdo má právě moc.

Tak do přízemních dnů hrát svoje blues
a nečekat až zazní správnej hlas
mít odvahu si urvat světa kus
a světlo mít co dávno zhasnul čas.

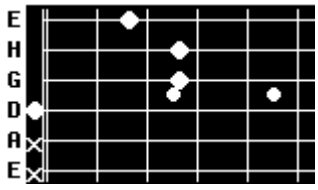
Mít chleba z růží kousek štěstí snad
a ruce ztvrdlý láskou na kámen
mít z kamarádství postavenej hrad
tak do smrti v něm zpívat zůstanem.

Blues blikavý lampy

Ami^{7} Cdim
Když ze dvou zbyde jeden
Hmi G
a lampa lásky zabliká
Gmi^{7} C$^{\#}$dim
když ze dvou zbyde jeden
Fmaj
a lampa lásky zabliká
Fmi^{7} Ddim
je z května rázem leden
D$^{\#}$maj C$^{\#}$dim
pachatel neuveden
A^{7} D^{7} D^{+}
dál před zákonem uniká.

Když ze dvou zbyde jeden
a někdo lásce stáhnul knot
když ze dvou zbyde jeden
a někdo lásce stáhnul knot
když plamínek se ztrácí
klopýtáš navigací
jak utahanej kamelot.

Když ze dvou zbyde jeden
a někdo lampu uhasí
když ze dvou zbyde jeden
a někdo lampu uhasí
i cynik mluví tence
má oči utopence
a domluviti nedá si.

D^{+}

Bodláky ve vlasech

G Emi Ami D7
Do vlasů bláznivej kluk mi bodláky dával
Emi C F D
za tuhle kytku pak všechno chtěl mít.
G D Ami H7
Svatební menuet mi na stýblo hrával
C D G D
že prej se musíme vzít.

Zelený, voňavý dva prstýnky z trávy
copak si holka víc může tak přát.
Doznívá menuet, čím dál míň mě baví
na tichou poštu si hrát.

Emi D Emi D
R: Bez bolesti divný trápení, suchej pramen těžko pít
G C C#dim H7
zbytečně slova do kamení sít.
G C F B7
Na košili našich zvyků vlajou nitě od knoflíků
D# C D# G7
jeden je muset a druhej je chtít.

C Ami Dmi G
Do vlasů bláznivej kluk ti bodláky dával
Ami F B G
za tuhle kytku pak všechno chtěl mít.
C G Dmi E
Svatební menuet ti na stýblo hrával
F G C G
my dva se musíme vzít.

Zelený, voňavý dva prstýnky z trávy,
nejsem si jistej, že víc umím dát.
Vracím se zkroušenej, ale dobrý mám zprávy
tom, že dál tě mám rád.

G Emi Ami D7
Zelený, voňavý dva prstýnky z trávy
Emi C F D
copak si my dva víc můžeme přát.
G D Ami H7
Dál nám zní menuet a tím míň nás baví
C D G
na tichou poštu si hrát.

G Emi Ami D7
*: Zelený, voňavý ...
G Emi Ami D7
prstýnky voňavý ...
G Emi Ami D7
z trávy zelený ...

Břehy mé duše

Emi **Ami**
Víš, proč chodí láska pozdě spát
H7 **Emi**
víš, kdo chodí do tvejch snů si hrát
Ddim **Ami**
víš, kde zůstávají vlaky stát
H7 **Emi**
víš, proč sníh ti padá na kabát
E7 **Ami**
víš, kdo vchází večer do dveří
D **G H7**
víš, kdo prázdnejm slovům nevěří
Emi **Ami**
víš, kdy holka neví proč se smát
H7 **E**
víš, co nemůže se nikdy stát.

E **C#mi** **G#mi** **C#mi** **F#mi**
R: A na březích mý duše zatím leží zbytky uhynulejch lásek
H7 **E**
obálka dopisní dohořívá.
E **C#mi** **G#mi** **C#mi** **F#mi**
Do čela se mi vrejvá zase jedna z mnoha netušenejch vrásek
H7 **E**
za oknem padá sníh už se stmívá.

Emi **Ami**
Víš, proč může vítr ve strunách znít
H7 **Emi**
víš, kam chodí slunce rosu pít
Ddim **Ami**
víš, co můžeš od života chtít
H7 **Emi**
víš, kdy mrak se může objevit
E7 **Ami**
víš, kde začíná konec tvejch snů
D **G H7**
víš, proč tejden má jen sedm dnů
Emi **Ami**
víš, kde končej cesty písčitý
H7 **E**
víš, kdo mívá čelo vrásčitý.

Co zbejvá

C7maj Emi Dmi G7 G+

C7maj Emi Dmi G7
Když je po hře jsi trop a docela v koutě
C7maj Emi A7 C#dim
a řeči jak promoklý boty už dřou tě
Dmi F+ F G7
a když rozkrojíš jabko má uprostřed kříž
C7maj G4sus G G+
co zbejvá co ti zbejvá.

Když se jeden díl dočte na poslední stránce
a druhej už nenajdeš v poštovní schránce
V noci do stropu koukáš a mizerně spíš
C7maj A7
co zbejvá co ti zbejvá.

Dmi F+ F G7
R: Zbejvá jistoty dar, že má každá řeka svoje ústí
C7maj Emi A7 C#dim
zbejvá lidiček pár, co tě v těchle trablech neopustí
Dmi G7 Emi A7
buď si jistej, že jsou zlatem lemovaný mraky černý
F G7 Emi A7
najdeš jistotu svou najdeš jistotu svou
F Fmi G7 G+
a ptáci ti zůstanou věrny

Když namísto Ano se říká jen Třeba
a co bylo pevný se drobí jak chleba
Když už k opření nenajdeš pořádnou zeď
Co zbejvá co ti zbejvá.

Když se propiješ k ránu a hlava ti třeští
a den zrovna začíná v mlze a dešti
Třeba otevřeš okno a řekneš si Teď
Co zbejvá co ti zbejvá.

R: Zbejvá jistoty dar ...

F Fmi C7maj
a ptáci ti zůstanou věrny.

Do ptačích ploutví a do rybích křídel

Emaj^{7} Amaj^{7}

Emaj^{7} C$^{\#}$mi A C D
Tak snad abych šel, slečno
Emaj^{7} C$^{\#}$mi A G$^{\#7}$
krásný lži den mění ve skutečno
C$^{\#}$mi H A G$^{\#7}$ C$^{\#}$mi D^{dim}
mý vlaky chytneš stě……ží
F$^{\#}$maj^{7}
peříčka ptačí mi na cestu sněží
Fmaj^{7} Emaj^{7}
bláznivý zvony mi cinkají z věží.

Teď buď rozumná slečna
krám zavírám, a ty jsi jenom vděčná
svou roli dohrál blázen
nahoru do mraků vylítne rázem
tvrdě a mizerně přistává na zem.

Emaj^{7} Emi^{7}
R: Lhůta záruční po ránu končí
A C D E
ze slibů až pak voprejská lak
A G$^{\#7}$ C$^{\#}$mi
letět do mraků s bláznem se ztratit
H^{7} Emaj^{7}
a víc se nevrátit
F$^{\#}$maj^{7}
trapnej dotazník teď píšeme
Fmaj^{7} Emaj^{7}
co se nehodí, to škrtneme.

Emaj^{7} C$^{\#}$mi A C D
Tak snad abych šel, slečno
Emaj^{7} C$^{\#}$mi A G$^{\#7}$
tvý přítulno mění se na netečno
C$^{\#}$mi H A G$^{\#7}$ C$^{\#}$mi D^{dim}
lá.....sky jsem dobral příděl
F$^{\#}$maj^{7}
zbytek si uschovám, co bych se styděl
Fmaj^{7} Emaj^{7}
do ptačích ploutví a do rybích křídel ...

Drátěný ohrady

D Fdim Gmi^{7} Gmi^{6} D^{6}
Jen Bůh ví co jim táhne hlavou klukům v zemích vzdálenejch
D Fdim G^{6} F$^{\#7}$ Hmi
kouř dávnejch ohňů nad Sázavou na ně vůní mládí dejch
G Hmi G F$^{\#7}$ A^{7} A^{+}
toulaví jsou ptáci toulavý ztrácejí se ze svejch hnízd
D Fdim Gmi^{7} Gmi^{6} D
a kolem ohňů nad Sázavou přibejvá nám prázdnejch míst.

Ami C D
R: To jenom na mapách jsou ohrady a každá země svoji čáru mívá
Ami C D
kluk toulavej má dávno jiný mapy jiný cesty jinak přečtený
Ami C D
když v noci telegraf babího léta svoje písně pro tuláky zpívá
Ami C D^{6}
přeletí všechny hranice a ploty rezavý ohrady drátěný.

Ten kdo chce najít musí ztratit musí hledat kdo chce znát
jenom ten kdo se nesmí vrátit myslí denně na návrat
drátěny ohrady drátěny lidi dělí od lidí
když vracejí se domů ptáci kluci tajně závidí.

Dál všichni tlačíme svý káry někdo málo někdo víc
a každej ze svý strany čáry koukáme se na měsíc
zelenej zvon lesů zelenej jednou řečí zazvoní
pod jednou oblohou se sejdem jeden oheň zavoní.

Dům smutný víly

E7 Ami E7 Ami G7 C
Ležím sám v těch ohradách a končí den
E7 Ami G7 C E7
ležím sám jen s ránou zlou
Ami E7 Ami E7 F
ležím dál v horečnejch snách mám divnej sen
Ami F Ami
z dálky smutnou píseň slyším najednou

Ami C A
Jdou, jdou mlhy bílý
Ami C D
jdou, jdou nocí zlou
Ami C G
znám dům smutný víly
Ami F7 E7
bloudím k němu cestou mlhavou
Ami C A
vím, vím, že se blíží
Ami C D
dům smutnej jako kříž
Ami D
už nemá šance žádný
Ami D
kdo bloudí v mlze zrádný
Ami F Ami
moje smutná vílo, ty už dávno spíš

Rána zlá, krev ubejvá a žízeň mám
není cesta k ohradám
už to vím, nic nezbejvá, sám umírám
smutná vílo, už tě nikdy nezlíbám

Jdou, jdou mlhy bílý
jdou, jdou nocí zlou
znám dům smutný víly
bloudím k němu cestou mlhavou
vím, vím, že se blíží
dům smutnej jako kříž
už nemá šance žádný
kdo bloudí v mlze zrádný
moje smutná vílo, ty už dávno spíš

Jdou, jdou mlhy bílý

Já jsem tak línej

Ami F G7 C E7
Dole pod álejí, kousek od kolejím, sametovej flíček mám
Ami F G7 E7
oblaka si plavou, kus drnu pod hlavou panebože já se mám
Dmi Ami F E7
támhle za smetištěm jako mraveniště, šedý město rámusí
Ami F
ať si nohou trhne ten, kdo z města zdrhne,
D7 G7
poslouchat ho nemusí.

C Dmi G7 Ami
R: Jó, já jsem tak línej, tak překrásně línej
Dmi F D7 G7
a nejhezčí na tom, že nechci být jinej
C Dmi G Ami
jó, to se to válí, když sluníčko pálí
Dmi F G7 C E7
za to mě veřejnost nepochválí.

Ami F G7 C E7
Uspěchanej pane, co se s váma stane,až budete v důchodu
Ami F G7 E7
v pozlacený kleci bývá plno věcí, a funění do schodů
Dmi Ami F E7
žádná cesta rájem,jestli máte zájem,měl bych pro vás dobrej tip
Ami F
co vám sakra brání, válet se na stráni
D7 G7
a bejt na tom mnohem líp.

C Dmi G7 Ami
R: Jó, já jsem tak línej, tak překrásně línej
Dmi F D7 G7
a nejhezčí na tom, že nechci být jinej
C Dmi G Ami
jó, to se to válí, když sluníčko pálí
Dmi F G7 C E7
za to mě veřejnost nepochválí.

Jsem nejkrásnější

G C
Decentní spray a nevtíravá vázanka
D C G
bělostné zuby čisté nehty vonný dech
G C
pro mnohé ženy je můj úspěch hádanka
D C D G
když píšou rtěnkou moje jméno po všech zdech.

D C
Jsem prostě bezvadný muž rychlý jako blesk
G A^7 D
a život pro mě není žádná záhada
G C
dovedu vyvolat u dívek tichý stesk
D C D G
jsem jako barevná rozkvetlá zahrada.

D C G
To snad není možné jak jsem krásný muž
C G D
a slavný jsem a ztepilý jak lípa
C D G C
jsem inteligentní, čistý a solventní
G D G
a bystrý jsem a sympaticky všem.

D C G
Když se dívám do zrcadla hudba hraje tuš
C G D
mám mocný hlas a zdravý jsem jak řípa
C D G C
postava vysoká, ramena široká
G D G
jsem ozdoba a touha krásných žen.

Jsem nejkrásnější mezi všemi ženami **G C**
a muži závidí mi elegantní zjev **D C G**
sonorní tón mé řeči každou omámí **G C**
hází mi růže za můj ušlechtilý zpěv. **D C D G**

Tisíce žen by se mnou chtělo jednou spát **D C**
jsem ideál a mýtus celé Evropy **G A^7 D**
já prostě radost umím nejlíp rozdávat **G C**
jsem nejlepší muž který nosí kalhoty. **D C D G**

K horám

E **B7**
Usnula řeka a usnula kytara
F#mi7 **H7**
jenom pták ze spaní tíkne
E **B7**
dohořel oheň a docela poslední
F#mi7 **H7**
jiskra už do noci blikne
E **B7** **F#mi7**
do ticha sova houká, vím
H7 **E** **B7**
že vítr spí
F#mi7 **H7**
ze spaní si brouká
E **B7** **F#mi7**
v křovinách
H7 **E** **B7**
a sní
F#mi7 **H7**
až ráno.

E **B7**
Uteče mlha a uteče tma, slunce
F#mi7 **H7**
zažene šedivý stíny
E **B7**
na louce v trávě se zatřpytí rosa
F#mi7 **H7**
a odplaví poslední splíny
E **B7** **F#mi7**
dál k horám lesy půjdu, vím
H7 **E** **B7**
že čekají
F#mi7 **H7** **E** **B7**
až nahoře se zastavím
F#mi7 **H7** **E**
na vždycky se zastavím...

Klekání

E E7 A E
Von vysokej byl akorát, Allan se jmenoval
F#7 H7
a ženskejch, těch se nechtěl bát, a překrásně se smál
A E H7 E
měl voči modrý po nebi, a úsměv křídovej
A E H7 E
pak zmizel aniž slovo řek, v tom nebyl férovej.

A E
Když vostruh klekání
H7 A E E7
mě večer vyzvání
A E H7 E E7
z dálky slyším jeho volání
A E H7 E
z dálky slyším jeho volání.

E E7 A E
Už dávno nejsem veselá, a vrásčitou mám tvář
F#7 H7
jsem dočista už vomšelá, jak starej kalendář
A E H7 E
jen voči modrý po nebi, můj bože, ty mi dej
A E H7 E
můj Allan jednou vrátí se, byl přece férovej.

Máš chuť evergreenů

Emi C A C Emi C A C

Emi C A C
Zavřená je brána šedivýho rána
Emi H^7
banjo z okna hovoří
C A C
smutek mlha kryje, tiché mělodie
H^7 Emi
zní, než svíce dohoří
E^7
girlandy piána šedivýho pána
Ami
harmonické pohoří
$F^\#$
v tichém šeru domu, větve mrtných stromů
H^7 D^7
dávno v krbu nehoří, nehoří.

G G^9 Hmi Emi
R: Máš chuť evergreenů, melodickejch splínů
G^6 Ami
máš, co každá dáma má
D^7
nikdy nepoznaná, tisíckrát už vdaná
D^+ G
neposedná lásko má
H^7
zvuk psacího stroje tobě do pokoje
Emi
doznívat ti nechávám
A^7
nosívám ti dary, písně do kytary
D $C^{\#+}$ D^+
po nocích ti tesávám
G G^9 Hmi Emi
máš chuť evergreenů, melodickejch splínů
Ami D^7 G
máš, co každá dáma má.

Modřiny a šrámy

Dmi A C B
Písničky umíme jak loďky skládat
E^7 A^7 A^+ Dmi
natáhnem struny ze zrzavejch lan.
A C^7 F
můžete cestou nám na pozdrav mávat
Gmi Dmi A^7 Dmi
pádlujem trsátkem do dávnejch rán.
D^7 Gmi
na řece času a danajskejch darů
C^7 B A^7
přemůžem línej a šedivej proud.
Dmi A C B
v peřejích slibů a iluzí cárů
Gmi Dmi A^7 D^7
nazpátek budeme s nadějí plout

D^7 G A^7 D Hmi^7
R: Zpátky se vracíme po řece klukovskejch prámů
Emi^7 A^7 D D^7
do cíle zbejvá už jedinej den.
G A^7 D $C^\#$ C H^7
plujeme s nákladem modřin a šrámů
E^7 A^7 B D
kormidlem otáčí kapitán sen.

Nad vohněm pohledu neuhnou voči **Dmi A C B**
ubyde marnejch a zbytečnejch slov **E^7 A^7 A^+Dmi**
slunce ten bláznivej nebeskej kočí **A C^7 F**
nad vodou změní se v tekutej kov **Gmi Dmi A^7 Dmi**
z totemů zbyl aspoň voharek malej **D^7 Gmi**
písničku beze slov budeme hrát **C^7 B A^7**
z pramínku pod skalou na zdraví nalej **Dmi A C B**
bude nám chutnat než pudeme spát **Gmi Dmi A^7 D^7**
R:
I když nám někdo už útratu sečet **Dmi A C B**
pralinku, talíř a chleba a sůl **E^7 A^7 A^+Dmi**
eště se umíme chechtat a brečet **A C^7 F**
nezbylo na dýško jen holej stůl **Gmi Dmi A^7 Dmi**
voláme plavce co příběhy znaly **D^7 Gmi**
po řece času se vracíme zpět **C^7 B A^7**
ze zátok, kde sme svy písničky psaly **Dmi A C B**
vyplouvá loďka do klukovskejch let **Gmi Dmi A^7 D^7**
R:

Nedohraná

[: **C7maj Emi7 F7maj** :]

C7maj Emi7 F7maj
Dohasíná lampa zvolna dohasíná
C7maj Emi7 C#dim
nad plamenem hoří křídla můr
F G Emi C#dim
jedna píseň druhou trochu připomíná
Dmi B G7
hrajem v mollu co je psaný v dur

C7maj Emi7 F7maj
Nejkrásnější zůstane už nedohraná
C7maj Emi7 A7
hodiny nám odbíjejí půl
Dmi G7 Emi7 A7
stopy jdou do mlhavýho rána
Dmi7 C#7maj C7maj
bláznivej čas toulavou má hůl

Dmi7 D#dim Emi7
R: Mezi lidma natažený mosty
A7 Dmi
z břehu na břeh ruka podaná
E7 Ami F
půjdem po nich po prvý a po stý
D7 G G+
půjdem po nich nocí do rána

Prochází se na kytaře ruka líná
pořád ještě chtělo by se hrát
dohasíná lampa zvolna dohasíná
my už asi neumíme spát

mezihra jako 2. sloka

C7maj Emi7 F7maj
Dohasíná lampa zvolna dohasíná
C7maj Emi7 C#dim
slunce postavilo zlatej most
F G Emi C#dim
to se pod ním na tmu krásně zapomíná
Dmi7 C#7maj C7maj
zase už jsme spolu ... a dost

C7maj Emi7 F7maj

Neuhádneš

Hmi^{7} Bmi^{7} Ami^{7} D^{7} G^{4} G

Hmi^{7} Bmi^{7} Ami^{7} D^{7} Hmi
Ne…..u…… hádneš holka, kde se ti chlap ve snu toulá
C D^{7} G$^{\#}$dim
mapy v očích spánkem přikrejvá
C D Hmi^{7} E^{7}
jenom on to ví, ptej se, nepoví
C D^{7} G^{74sus}
vedle tebe v noci nebejvá.

Neuhádneš, holka, odkud se před ránem vrací
zbytečný je všechno pátrání
marně se ho ptáš, málo, málo znáš
cesty, který končí svítáním.

Cmi^{7} F^{7} Bmaj^{7}
R: Každej dnešní den míval svý včera
Bmi^{7} D$^{\#7}$ G$^{\#}$
voda stojatá bejvala proud
Dmi^{7} G^{7} Emi^{7} A^{7} F
há…..dej,há…dej, kam může tenhle chlap
C$^{\#}$maj^{7} G^{74sus}
bez tebe každou noc plout.

Neuhádneš, samá voda, dej se poddat
zbytečně a marně voláš stůj!
C Cmi^{7} G Hmi^{7} Bmi^{7}
[: málo o něm víš, zatímco ty spí….š
Ami^{7} D^{7} G$^{\#}$dim(**G**)
od večera k ránu není tvůj :]

Noc královny Kristiny

Emi F#7maj F7maj Emi
Ty, co svou věčnou samotu, slzama zapíjíš
F#7maj F7maj F#7maj H7
je málo lásky na světě a žebrat neu…….míš
Ami Ami7 Emi Ami C H7
ty patříš k nim co tuhle noc, na pouť se vydají
Emi F#7maj F7maj F#7maj Emi
je jejich noc těch lidí noc, co lásku hleda…..jí

Až večer padne do polí, zaslechnou zvonů hlas
je bílá tma a bílá zem a divnej, divnej čas
jen vítr houfu poutníků, na cestu vyhrává
tu noc královna Kristýna, svý děti svolává.

D Emi D Emi
R: Zvon už volá sníh lampu zhasíná
C Emi A Emi
z dálky volá královna Kristýna.

G7maj F#7maj F7maj Emi G7maj F#7maj

Tak táhnou kolem mýho domu, slepý poutníci
jdou do tmy kolem mýho domu, bílou vánicí
jdou za štěstím a za láskou, jak zvony v dálce zvou
a vítr jejich stopy kryje, dekou mrazivou.

Až tma se bleskem roztrhne a vítr půjde spát
uvidí zámek ledovej, nad oblakama stát
v tý chvíli první z poutníků, uslyší z nebe smích
teď leží tiše u cesty a v očích mají sníh.

R:
Noc kouzel plná zázraků, se k ránu naklání
už došli tam kam lákalo je, zvonů volání
jak z hloubi domu na večer, když dítě usíná
směje se tiše tichounce, královna Kristýna.

Šla kolem mýho domu, řada slepejch poutníků
snad před rokem snad před chvílí, jsem vzala za kliku
je noc královny Kristýny, už slyším zvony znít
volá královna Kristýna, já taky musím jít.

D Emi D Emi
R: Zvon už volá sníh lampy zhasíná
C Emi A Emi
z dálky volá královna Kristýna.

G7maj F#7maj F7maj Emi G7maj F#7maj

Předpověď počasí

Dmi C Dmi F Dmi
Slyším kapky v listí hrát, teplej vítr začal vát
F B F A^7
je to jako loni v létě, samotnej na celým světě
Dmi C Dmi GB
viděl jsem tě na perónu stát.

Padaj saze na vlasy, než nám odjezd ohlásí
na kafe se budem skládat, z lógru na dně hrnku hádat
naší nový lásky počasí.

F Cmi F Cmi
R: Tvoje oči medový, lásky stav nám předpoví
Dmi G C B
moje proměnlivá ženo, nad láskou je zataženo
A^7 Dmi C Dmi GB Dmi GB
v očích máš přeháňky dešťový.

Do půl roku, do rána láska je už dohraná
léto teplý dávno není, jen mrznoucí mrholení
předpověď zas byla vylhaná.

Jízdní řád se nemění, lásky mají zpoždění
jak semafor nad krajinou, jak světýlko nad bažinou
vyhlížím tě, holka, k zbláznění.

F Cmi F Cmi
R: Tvoje oči medový lásky stav nám předpoví
Dmi G C B
moje proměnlivá ženo, nad láskou je zataženo
A^7 Dmi C Dmi GB Dmi GB
v očích máš přeháňky dešťový.

R:

Půlnoční kvítí

C Gdim Dmi G#dim
Čekám a číhám až nastane noc
C Gdim F G7
na hloupou hvězdu já těším se moc
C7 F
po stromě sleze a zapadne do vřesu
D7 G7 G+
chytře ji polapím sebou ji vodnesu.

Pospíchám lesem a půlnočním kvítím
v kapce mi hvězda jak baterka svítí
nad jejím šajnem chvílema žasnu
nevrť se, povidám, nebo tě zhasnu.

Posviť mi pořádně ty hvězdo hloupá
támhle se na jezu pěknice koupá
je asi právě na vrcholu blaha
v půlnoční době a docela nahatá.

Na řece k půlnoci dějou se kouzla
do stanu pěknice mokrá mi vklouzla
brouci jen zíraj a rudnou jim uši
jak to tý pěknici s tulákem sluší.

Lidi by žasli a volali jéje
kdyby jen zahlídli co se tu děje
hvězda jen mrkla a potichu žasla
sklopila oči až docela zhasla...

Samota

E E^7 A E
Do tváře čas mi hlubokou brázdu samotou vyrejval
H^7 A
tělo je rozeschlej prám, když pluješ stále jen sám
H^7 E
co je ti platný, že jsi kapitán.

Do zrzavejch strun svýho banja dávno už jsem nezahrál
že jsem byl stále jen sam, v srdci mám nejeden šrám
život je tvrdej, i když jsi kapitán.

E^7 A H^7 E C$^\#$mi
R: A tak vždy zůstaneš sám, nikdo ti nepoví
A H^7 E
jak máš žít, abys byl milován
E^7 A H^7 E C$^\#$mi
a tak vždy zůstaneš sám, a koláč medový
A H^7 E
za tebe sní kapitán Korkorán.

Na tváři mech mám z dalekejch cest tam do hor a údolí
z košile mám jenom cár, ze smečky zbylo psů pár
co bude dál, mi nikdo nepoví.

V kapse mám prach vodřenej z mincí, který jsem prodělal
já jenom samotu znám, tak, sakra, co dělat mám
abych měl jednou na pořádnej flám.

E^7 A H^7 E C$^\#$mi
R: A tak vždy zůstaneš sám, nikdo ti nepoví
A H^7 E
jak máš žít, abys byl milován
E^7 A H^7 E C$^\#$mi
a tak vždy zůstaneš sám, a koláč medový
A H^7 E
za tebe sní kapitán Korkorán.

Šestačtyřicátej

A7
My měli camp tam co stával ten mlejn jak vyhořel a nikdo neví proč
D7 **A7**
my vždycky tíhli k místům zapadlejm tam líp zněl náš střeleckej kolotoč
E7 **D7** **A7**
nám tenkrát vítr hrával v uších blues a každej z nás byl víc než jenom haur
E7 **D7** **A7** **E7** **A7**
a ve fasádě z prostřílenejch blůz byl pro nás Kristus míň než Schoppenhauer

Nám bylo jasný že je válka vůl a kapsy pořád plný nábojů
z nás každej byl jen slepej somnambul z rozprášenejch válečnejch praporů
my nevěděli tenkrát že je zlý když máme místo chleba v ruce nůž
a tak jsme byli bojem posedlí že každej z nás byl v sedmnácti muž

Co my tam bože vystříleli ran ve vočích smrt pár chlupů pod nosem
my netušili že "No passaran" se nespojuje z žádným patosem
a holky pro nás byly jenom stín dyť neuměli ani nabít Brenn
nám krví plála barva jeřabin a tabákem čpěl vyplivnutej hlen

Tak jezdili jsme dlouho na ten flek a stříleli sme líp než znali psát
a každej z nás byl White nebo Black a sháněli sme obvaz kolikrát
pak jednou večer objevil se chlap a to byl konec všem nevinejm hrám
on jak se koutkem usmál spouští klap a povídá: "Davaj brot já hlad mám"

Nám bylo jasný že to není fór ten chlap měl voči ze kterejch šel strach
a já teď vím jak zní andělů chór když srdce tluče mozku na poplach
pár dlouhejch vteřin bylo slyšet jen dech a vítr co si v borovicích hrál
pak od Steveho ruky plamen šleh a výstřel dozněl tam co ten chlap stál

My stříleli jak smyslů zbavený a Pade pustil zbraň a zařval "Dost!"
jen kouř vytékal z hlavně kalený a z ruky krev a mrtvej byl náš host
že každej z nás je slepej somnambul my nevěděli tenkrát že je zlý
nám bylo jasný že je válka vůl a najednou jsme byli dospělí

To bude asi tím

A F#mi
Proč nemáš nikde stání
A F#7
co tě to popohání
H7
od kytky ke kytce lítáš
Dmi E7
oči máš bolavý
A F#mi
Dopisy nedostáváš
A F#7
a samotinkej spáváš
H7
do oken nocí ti hvízdá
Dmi E7 A
tulák vítr tulák rváč.

A7
To bude asi tím
D
že lásku neuznáváš
H7
a lampy plynový
D Dmi E7
jsou pro tebe jen stín
A6
Stejně ti závidím
A F#7
že nikdy neprohráváš
H7
své city najevo dáváš
Dmi E7 A
jenom když tě nevidím.

Ty pořád jenom koumáš
když pod lampama bloumáš
jak by sis utrhnul kvítí
který tady potkáváš
A tajný plány spřádáš
sám se sebou se hádáš
když na rozloučenou máváš
holce kterou´s neměl rád.

Věřím

Ami D G Ami
Věřím až jarní déšť poslední spláchne z hořkejch let
Edim H7 Ami H7
a na dlaních z vyprahlejch dnů zůstane vyschlej amulet
Ami D G Ami
že nakonec jak ptačí křídla zašumí něhou v srdci mým
Edim H7 Ami H7
tvůj měkej hlas co řekne mi že zůstane už jenom s ním.

Věřím že láska chutná tím víc, čím je ji míň
tak už to je a písní svou na tomhle nic už nezměním
jen mít na chvíli sílu zastavit okamžik a čas **Emi**
abych svůj den tak jako dřív nakonec zase nepropás.

A Emi A Emi
R: Never more, never more never more, never more

Věřím zvoní mi v uších, když na mě možná vzpomínáš **Ami D G Ami**
a do oken jak do očí se mi z tý dálky podíváš **Edim H7 Ami H7**
nevím jenom kdy příjdeš, abych na kafe postavil **Ami D G Ami**
a utřel prach když se mi čas na dlouhou dobu zastavil. **Edim H7 Ami H7**

Věřím na spodní tón všech cizích slov co pro mě máš
nechápu jen kde zůstal cit, když naději mi nedáváš
Věřím a nevím proč snad jenom proto že tě znám
i když mám strach že budu sám a na zázraky nedoufám. **Emi**

R: Never more, Never more

Věřím že lidi zlý často nemůžou v noci spát **Ami D G Ami**
i když už vím že svědomí se nechá schovat pod kabát **Edim H7 Ami H7**
Věřím a věřit musím, že křivda křivdou zůstane **Ami D G Ami**
i když jsi chlap a hořko z ní podzimní vítr odvane. **Edim H7 Ami H7**

Věřím v deštivej den, kdy už ti zbejvá jenom pít
a poslední cigáro máš a zvonek nechce zazvonit
Věřím že nakonec za dveřmi musí někdo stát
Protože čas je hroznej pán a nemusí se na nic ptát. **Emi**

R: Never more, Never more

Věřím že příjde den, kdy zůstane čas chvíli stát **Ami D G Ami**
a do polí tak jako dřív lidi se půjdou milovat **Edim H7 Ami H7**
pak snad přestane krákat ten starej havran ze zlejch hor **Ami D G Ami**
a nikdy víc neuslyším to jeho věčný Never more. **Edim H7 Ami H7**

Věřím až přejde čas opilejch nocí smutnejch rán
přiletí pták a všechno zlý odnese oknem dokořán
za ním chraptivým hlasem bude se ztrácet temnej chór
až nakonec neuslyším to jeho strašný Never more. **Emi**

Vracím se, vracím

Ami D Ami
Včera jsem se vracel z vandru domů
D Ami
utahanej starej línej chlap
G Dmi
za sebou jsem táhnul stíny stromů
F Ami E^7
větrnou růžici starejch map
Ami D Ami
a slunce který nemělo dát komu
E^7 Ami G
za obzorem poslední žhavej slap

C G C
Vracím se, vracím ze všech stran
F C
telegrafním sloupům naslouchám
C G
[: vítr v drátech vzlyká
F C
a píseň dálek tichá
G C (E7)
otvírá krajinu dokořán :]

Tak mhourám oči na tu rudou kouli
ruce v kapsách šmátraj po sirkách
za patama už mlha se mi choulí
tak jsem ji i s cigaretou vtáh
a když jsem došel na poslední bouli
hvězdy zrovna překročily práh.

Nedívám se k mihotavejm hvězdám
zavedly mne jinam než sem chtěl
dávno starou cestu domů neznám
větru už jsem všechno pověděl
v kapse nosím jenom campů seznam
kdybych na svou zemi zapomněl.

Září

[: **C^{7maj} C$^{\#dim}$ Dmi^{7} Bmi^{7}** :]

C^{maj7} C$^{\#dim}$ Dmi^{7} C$^{\#maj7}$ C^{maj7}
V září lásce už se nedaří
C^{dim} Dmi^{7}
podzim zle mě napadá
Bmi^{7} C^{maj7} (**G$^{7/4}$ G**)
já uvadám.

V září babí léto na tváři
nechce se mi do psaní
je svítání.

C^{maj7} C$^{\#maj7}$ D^{maj7} D$^{\#maj7}$ E^{maj7}

F^{maj7}
R: Jó, holka, to víš
F$^{\#dim}$ Emi^{7}
se mnou vždycky byl kříž
D$^{\#maj7}$ E^{dim} Dmi^{7}
tenhleten list po sobě nechci číst
C$^{\#maj7}$ D^{dim} Cmi^{7}
někdy slova jsou jako z olova
C$^{\#maj7}$ G$^{7/4}$ G^{+}
někdy i med chutná jak jed.

V září dopisům se nedaří
každý jdem svou pěšinou
vlastní vinou.

R:

V září dopisům se nedaří
každý jdem svou pěšinou
vlastní vinou.

Země tří sluncí

Ami G
Až jednou hejna mejch podivnejch ptáků
Ami C^{dim}
vrátí se v podzimní větrnej den
Ami Dmi
zahlédnu za hradbou dešťovejch mraků
F^{7} E^{7}
jak na mě kejvá můj bláznivej sen.

Až jednou poznám, že sen se mi vrací
a bude jasný, že zůstal jsem sám
já přijdu za vámi, bláznivý ptáci
Ami E^{7} Ami
já přijdu za vámi, jedno je kam.

Dmi G^{7} C Ami
R. Nad obzorem trojice sluncí září
Dmi G^{7} C Ami
volají hejna dál nad vodou
Dmi G^{7} C Ami
Do smrti snad už se mi nepodaří
F^{7} E^{7} Ami
dojít tam, kam cesty nevedou.

Ami^{7} Dmi G Ami
Slepeckou hůl v ruce mám nataženou
Ami^{7} Dmi^{7} G^{7} A^{7}
majáků slunečních hledám zář
Ami^{7} Dmi G G$^{\#}$
svítí tmou pro duši unavenou
C H^{7} E^{7}
svítí tmou pro každou smutnou tvář.
Dmi G^{7} C Ami
Zas vrací se hejna mejch divnejch ptáků
C^{dim} E^{7} Ami
jako strom opadal kalendář.

Až jednou zjistím, že se ptáci vrací
na křídlech podivnej pozdrav že maj
zavřu za poslední toulavou štací
zavřu ty dveře a řeknu Good bye.

Až jednou ptáci mi přinesou psaní
na cestu s nima, že musím se dát
zavřu a půjdu bez dlouhýho ptaní
vodejdu s nima a odejdu rád.
Ami Ami^{6}
R. Nad obzorem... dojít tam, kam cesty nevedou.

Zvláštní znamení touha

Ami **Dmi**
Zase vidím za soumraku na pozadí šedejch mraků
E7 **Ami**
mlčenlivej zástup kamarádů.
Dmi
Siluety hor a stromů, starejch opuštěnejch lomů
G7 **C**
blíží se s duněním vodopádu.
A7 **Dmi**
Táhnou krajinou strží a tůní
G7 **C**
muži z Shakespearovejch sonetů
Ami **Dmi**
postavy divnejch tvarů a vůní
F7 **E7** **Ami**
přízraky červenejch baretů.

C **Emi** **Ami** **E**
R: Zvláštní znamení touha, loukám prostřenej stůl
F **Dmi** **A**
dálka ruku ti podá, chleba a sůl.
C **Emi** **Ami** **E**
Zvláštní znamení touha, v nohách tisíce mil
F **Dmi** **A**
obzor kdo v očích nemá, nic nepochopil.

Do šedivejch dnů a roků duní rytmus těžkejch kroků
vichřice a sníh je doprovází.
Maskovaný kombinézy po všech armádách, co lezly
úbočíma našich hor a strání.
Táhnou krajinou podivný stíny
muži z Shakespearovejch sonetů
za nehtama smutek rodný hlíny
přízraky červenejch baretů.

R: Zvláštní...